

136 Pe Valea Prahovei

Radu Dan Alexandru

=PE VALEA PRAHOVEI=

Baiazid, trimis-ar solii, să zărească-
De valahii vroiesc să i se predea
Însă Mircea nu zăbovi să încheie pacea,
Și, oțărît sultanu' începe ca un puhoi a se avînta,
Cu toată oastea sa otomană, cea fioroasă,
Și, uitîndu-se Baiazid la Mircea, că nu se dă îndărăt și nu tremură,
Ba, îi ține piept și nu se clintește și nu se cutremură,
El, supărat pe această necuviință, făcută faptă de valahii,
Trei oștiri prin flancuri trimise, într-o grabă,
Și, tot cîmpul deodată dintr-un galben ocean frumos,
Cît zăreai cu ochii se prefăcu într-o baie de sînge, roșie, de foc,
De nu puteai să mai știi, de e valah ori otoman,
Că ei, împreună săbiile și le tot ancorau,
Și tot loveau în stînga și în dreapta, ... și capete săreau

De pămîntul mocirlă se făcu, în plînsul ploii,
De nici Mircea și nici Baiazid nu mai știu,
Cine-i valah ori otoman?.. în această roșie bătălie, deloc,
Că ast' cîmp, cum vă spusei era totu' sîngeriu,
Și picura... și tot suna... ca-ntr-un urît pustiu,
Dară, nimăru nu ciulea urechile și nu le păsa,
Că ei, se tot luptau și iatagane și săbii, se auzeau,
Și se pierdeau stînși picînd unii peste alții,
În acele zile cît mai întunecoase, se aciua urîta umbră a morții,
Valahii dorea să apere țara, și otomanii să năvălească,
Ast' pămînt prețios, cu munți, cu ape, cu văii, al Valahiei, tot o dată,
Atuncea, ei, se înapoiază, și deodată din munți, peste otomani se năpustesc,
Încît Baiazid în cursul luptei își pierde năstăpînita furie, și mințile,
Cînd zărește că imensul vis i s-a năruit, ... cad otomanii lui, subit!...
Și, iată cum Mircea, triumfă în bătălia de la Rovine, prin istețimea lui, în față colosului Imperiu
Otoman, stăruitor .

06.07.2020.

Volumul al 21.lea "EPOPEE"

Radu Dan Alexandru "Alias"-MISTERUL POEZIEI.